

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 17 : המיסה הקדושה (סעודת האדון)

המקור והשיא של החיים הנוצריים

1. עיין שוב בשיעורים 12 ("בנוכחותו") ו-16 ("סעודת האדון"). במיסה, שהיא מעשה הפולחן המרכזי בחיינו, אנו חיים מחדש את הפולחן של בני ישראל באוהל מועד, ו"נכנסים אל קודש הקודשים". בזמן המיסה נוכח שוב רז הפסחא של ישוע, ואנו מציעים עצמנו – יחד איתו – כמתנת אהבה לאב. כמו כן, אנו לוקחים חלק בפולחן שבירושלים השמימית.

קכ"ק 1345–1346

2. עדות נוצרית קדומה: הקדוש יוסטינוס המרטיר תיאר את סדר קיום סעודת האדון בערך בשנת 150 לספירה (האפולוגיה הראשונה 65–67), והמבנה שלה הוא אותו המבנה של המיסה בימינו:

א. ההתאספות, הליטורגיה של דבר אלוהים הכוללת קריאות, דרשה ותחינות כלליות

ב. הליטורגיה האויכריסטית, עם הגשת הלחם והיין, תפילת ההודיה המקדשת וההוחדה (הסעודה).

3. ישוע עשה דבר זהה עם תלמידיו בדרך לעמאוס:

א. כשהלך איתם בדרך פירש להם את כתבי הקודש.

ב. כשישב איתם לשולחן הוא בירך על הלחם, בצע אותו ונתן להם לאוכלו.

קכ"ק 1347
לוקס כד 13–35

מבנה המיסה

[חלקים בסוגריים מרובעים נאמרים רק בימי ראשון או בימי חג]

א. טקסי הקדמה

קכ"ק 1348

• **אות הצלב**: אנו מתאספים יחד לצד סמל אמונתנו, בשם האב, הבן ורוח הקודש.

• **טקס הוידוי** ("ישוע שְׁמַעֲנו") ומחילת הכוהן: אנו מפצירים באדון לרחם עלינו, ומתוודים על כך שחטאנו לפני בואנו לפניו.

• **כבוד לאלוהים**: הכנסייה, המתאספת יחד ברוח הקודש, מהללת ומשבחת את אלוהים האב ואת השה. [לא מושרת בתקופת הציפייה ובתקופת צום הארבעים]

ב. **הליטורגיה של דבר אלוהים**: אנו מאזינים לדבר אלוהים הלקוח מכתבי הקודש, ומגיבים אליו בתרועה ובמזמור תהילים. שמיעת דבר אלוהים מגדילה את אמונתנו ואת הבנתנו את מסתורין הישועה, לפני שאנחנו לוקחים בו חלק באמצעות לחם הקודש. המשיח עצמו נוכח בקרב מאמיניו באמצעות דברו.

קכ"ק 1349

• **התפילה הפותחת** מביעה את אופי הליטורגיה.

• **המקרא הראשון** לקוח בדרך כלל מהתנ"ך, אך לעתים לקוח מהברית החדשה.

• **מזמור תהילים** נקרא או מושר על ידי הקהילה כדי להגביר את ההגות בדבר אלוהים.

• [המקרא השני לקוח בדרך כלל מהברית החדשה].

• **בהלליה** אנו מקדמים את פניו של האדון שעומד לדבר אלינו בבשורה. [אין הלליה בתקופת צום הארבעים].

• **הבשורה**, שנקראת על ידי הכוהן או הדיאקון, היא נקודת השיא של פולחן דבר אלוהים.

• **הדרשה**, הניתנת על ידי הכוהן, היא לימוד קטעי הקריאה, שבה עצה / המלצה להאמין בדבר אלוהים ולפעול על פיו.

<ul style="list-style-type: none"> • [הכרזת האמונה ("אני מאמין") = הצהרה על עמודי התווך של אמונתנו]. • בתפילות הכלליות אנו מתפללים עבור צורכי הכנסייה וישועת העולם. <p>ג. הליטורגיה האויכריסטית (פולחן לחם הקודש): הלחם והיין מובאים אל המזבח, ובאמצעות התפילה האויכריסטית (ההודיה) שנאמרת על ידי הכוהן – הם הופכים לגופו ולדמו של האדון, אשר רצונו הוא לתת עצמו בעדנו.</p>	
<ul style="list-style-type: none"> • הגשת המנחות: הלחם והיין מובאים למזבח. [נערכת מגבית, שבה כל אחד מביא את מתנותיו לעניים ולכנסייה] • הכנת המתנות: אמירת הברכות היהודיות על הלחם והיין. 	קכ"ק 1350–1351
<ul style="list-style-type: none"> • התפילה האויכריסטית (ההודיה) היא תפילה ארוכה של הודיה ושל קידוש – והיא לב ליבה של הליטורגיה. היא כוללת: <ul style="list-style-type: none"> ○ הקדמה: הכנסייה מודה ברוח הקודש לאב, דרך המשיח, על כל מעשיו: הבריאה, הגאולה והקידוש. 	קכ"ק 1352
<ul style="list-style-type: none"> ○ ה"קדוש קדוש קדוש": אנו מתאחדים בהלל הנצחי שאותו שרים לאלוהים הכנסייה השמיימית, המלאכים והקדושים. ○ האפיקלסיס: הכוהן מבקש מאלוהים להשרות את רוחו על הלחם והיין כדי שיעשו לגופו ולדמו של ישוע. 	קכ"ק 1353
<ul style="list-style-type: none"> ○ מילות הקידוש: מילותיו של המשיח וכוחה של רוח הקודש הופכים את גופו ואת דמו של האדון לנוכחים. ○ התרועה לזכרו: אנו מכריזים על מותו, על תחייתו ועל ביאתו בשנית של ישוע. 	קכ"ק 1354
<ul style="list-style-type: none"> ○ האנמניסיס: הכנסייה מציגה לפני האב את מנחת בנו, אשר גורמת לנו לפיוס איתו. ○ התחינות: בסעודת האדון משתתפים חברי הכנסייה השמיימית והכנסייה הארצית – החיים והמתים – באיחוד עם האפיפיור, הבישופים, הכוהנים, הדיאקונים והנאמנים. 	קכ"ק 1354
<ul style="list-style-type: none"> ○ שיר ההלל (הדוקסולוגיה) והאמן הגדול: אנו מהללים ומשבחים את האלוהים על מתנותיו. • תפילת האדון: אנו מבקשים מאלוהים האב שידאג לכל צורכינו. 	קכ"ק 1355
<ul style="list-style-type: none"> • סימן השלום: הכנסייה מבקשת שלום ואיחוד עבורה ועבור כל משפחת בני האדם. • שה האלוהים מושר כשהכוהן בוצע את הלחם, פעולה המסמלת את גופו הנשבר של האדון בעדנו. 	קכ"ק 1355
<ul style="list-style-type: none"> • בסעודת האדון ("ההוחדה") אנו מקבלים את גופו ואת דמו של האדון, שהם מקור חיים, אהבה וקדושה. • טקס הסיכום: הכוהן שולח את הנאמנים ללכת ולהפיץ את הבשורה הטובה שזה עתה קיבלו. 	קכ"ק 1355